

порочния въ миналото животъ.
 Разкайте се! Отдайте си сърдца
 въ добри дѣла. Пороцитѣ, що нѣвга
 горѣли сж въ душата ни лукава —
 да прокълнемъ! — Въ молитви и чистъ постъ
 живота си ний трѣба да отдадемъ...
 Не е животъ разгулствата, що нѣвга
 сж блазнили богатитѣ велможи.
 Да мразишъ и да си послужвашъ съ мечъ
 въ враждитѣ си е слабостъ и порокъ...
 Да страдашъ, но само безъ роптане;
 да страдашъ но безъ оязвене —
 това е то Христовия моралъ.
 Това е то Върховния законъ!
 Помагайте, но чисто, безвъзмездно...
 Обичайте — тѣй както се обичатъ
 отъ майката рожденитѣ деца;
 обичайте, но чисто отъ сърдце...
 (Речъта е смутила орисницата на зодияка „Вѣзни“.)
 (Мълчание)

Първата. (окуражена отъ чутиѣ слова).
 Разбрахте ли на тозъ народъ поробенъ
 Какви слова свещеника говори?

Втората. Сърдцето ми трепери отъ възторгъ

Третата. Отъ радостъ менъ — потекоха сълзи.

(Орисницата на зодияка „Вѣзни“, като ги изслушва,
 става още по-строга и отвърща:)

— Словата ви извикватъ омилене
 въ душата ми. Но знаете ли колко
 прегрѣшения извърши тозъ народъ,
 къмъ себе си и своята земя!

(Вълнува се)

Братъ — брата си убиваше да може
 земята му за него да остане...
 Защо Шишманъ, Добротичъ, Страшимиръ
 разкжсаха прекрасната страна,
 що прадѣди, бащи и тѣхни братя
 закржглиха съ незаменими жертви?